

آیا، پیش آمده است که بهادارهای رفته به مسؤولی گفته باشید که فلان مشکل را دارم، و آن مسؤول، به شما گفته باشد که از این جریان متأسف است و کار شما را همان روز، و بدون اشکال تراشی انجام داده باشد؟

آیا، پیش آمده است که در تهران، برای کاری روزمره، اعم از اتومبیل راندن، خرید، تفریح و یا هر کار دیگری، از منزل خارج شده باشید و همه‌ی کارهایتان، حتی تفریحتان، بدون اشکال و درد سر برگزار شده باشد؟

اگر در مملکت ما، کسی بخواهد کار مثبتی انجام دهد، حتی اگر این کار با سرمایه‌ی شخصی باشد، موضوع به‌همین سادگی برگزار نخواهد شد.

اگر شما، وابسته به دولت باشید، برای انجام پروژه‌ای ابتکاری، باید گزارشی نوشته و به‌رییس خود بدهید. وی، گزارش شما را می‌خواند و چند ایراد ابتکاری از آن می‌گیرد. اگر همه‌ی ایرادات را برطرف کنید، که این دیگر پروژه‌ی شما نیست و پروژه‌ی رییس است.

اگر کارتان بدون ایراد باشد، رییس حتماً جلوی آن را خواهد گرفت. زیرا در غیر این صورت، شما از نظر رییس، آدمی با هوش و با جربزه‌تر از خودش جلوه خواهید کرد. در این صورت، این بار ایرادات رییس، به‌صورت شمارش معکوس پیش می‌آید و باز هم طرح و فکر، از کف با لیاقت شما به‌در رفته آن به‌سرش خواهد آمد که بر سر هر طرح و فکر درست و حساسی می‌آید.

در بخش خصوصی، وضع به‌طور دیگری است. اگر شما، خدایی نکرده، مثلاً طرح کتابی تصویری از وضع موجود تهران دارید و می‌خواهید از این شهر با سرمایه‌ی شخصی عکاسی کنید، این به سرتان خواهد آمد:

روز اول می‌روید به‌فلان اداره، که احتمالاً می‌تواند به شما کمکی بکند. به‌مسؤولی می‌گویید که، آقا من می‌خواهم تعدادی عکس از شهر تهران بگیرم. ایشان، به شما خواهد گفت که به‌ما ربطی ندارد. می‌گویید، آمده‌ام یک معرفی نامه از شما بگیرم. این بار، مسؤول طور دیگری به شما نگاه خواهد کرد. نه، آن طور نیست که تصور می‌کنید. مسؤول، در حالی که تیز به‌چشمان شما نگاه می‌کند، اولاً با خودش می‌گوید، حتماً کاسه‌ای زیر نیم کاسه است. دوم، فکر می‌کند که چرا خودش، و در سرویس خودش این کار را نکند؛ و کار و فکر شما را از آن خود نسازد. و بعد، همان پیش خواهد آمد که در بالا صحبت شد. و، سوم فکر می‌کند که اگر شما این کار را بکنید، رییس او، حتماً سرکوفتی به‌ایشان خواهد زد که چرا تو به‌این فکر نیفتادی بودی؟ این است که این بار یک «نع» بزرگ تحویل شما خواهد داد، تا شما باشید که دیگر پایتان را بهادارهای ایشان نگذارید.

به‌این ترتیب، مجبور خواهید شد که دوربین را بردارید و بروید سرخود عکاسی کنید (سرخود هم که نباید یک کارهایی را کرد). ظاهراً، عکاسی کردن در شهر تهران ممنوع نیست. ولی، برای امتحان هم که شده، یک بار این کار را بکنید و ببینید چه مزه‌ای دارد؟

